ÛZE PLEKKE

De kracht van ons bestaan

Ûze plekke viert 20 jaar

10 oktober 2015

Sint-Lodewijkscollege
Magdalenastraat 30
8200 Brugge

Beste vrijwilligers van Ûze Plekke,

Namens de stad en het OCMW van Brugge mag ik u feliciteren met de 20ste verjaardag van uw vereniging. En ik doe dit met overtuiging. Als politicus mocht ik immers een groot stuk van deze 20-jarige geschiedenis mee beleven, waardoor ik de waarde van uw werk goed kan inschatten. Reeds 20 jaar lang brengt uw vereniging mensen met en zonder armoede-ervaring bijeen om samen stem te geven aan mensen die in armoede leven, om samen te zoeken naar uitwegen, om samen iets in beweging te zetten en structurele veranderingen te bepleiten.

Voor een politicus kan het ontnuchterend zijn om altijd weer de boodschap te krijgen dat er ook in ons rijke Brugge mensen in armoede leven. Het is echter heel belangrijk dat Ûze Plekke deze kritische stem telkens opnieuw luid laat klinken. Zo werkt u mee aan het draagvlak in onze samenleving om armoede te bestrijden en zo'n draagvlak is broodnodig voor politici die hierin stappen willen zetten.

Zo hielp Ûze Plekke bij de gemeenteraadsverkiezingen mee de sociale accenten in de verkiezingsprogramma's van verschillende partijen bepalen. Ûze Plekke lag bijvoorbeeld aan de basis van het idee om ook in Brugge een wijkgezondheidscentrum op te starten, om zo gezondheidszorg toegankelijk en betaalbaar voor iedereen te maken; een actie die sterk aansluit bij de promotie die Ûze Plekke reeds lange tijd voert voor de derdebetalersregeling bij huisartsen. Ûze Plekke is ook een actief lid van het overlegplatform 'Brugge Dialoogstad', waarin verenigingen die werken voor en met mensen in armoede in dialoog gaan met het lokaal bestuur. Samen zoeken we daar naar manieren om drempels in dienstverlening weg te werken en de maatschappelijke integratie van mensen in armoede te ondersteunen.

Heel belangrijk vind ik dat Ûze Plekke in zijn strijd tegen armoede niet alleen focust op de verbetering van de financiële en materiële omstandigheden. Zoals verderop in dit jubileumboek verschillende keren wordt gesteld, gaat het immers ook om respect krijgen, erbij horen, een goed zelfbeeld ontwikkelen.

Toch heb ik ook een dubbel gevoel bij deze verjaardag. Hoe kan het dat een organisatie als Ûze Plekke al 20 jaar lang moet bestaan? Had onze samenleving al niet veel verder moeten staan in de bestrijding van armoede? Uw verjaardag is voor mij tegelijk een oproep om ook in Brugge verder in te zetten op een krachtig sociaal beleid en een stevig en goedwerkend OCMW, waar mensen op respectvolle wijze geholpen worden.

Dirk De fauw

Voorzitter OCMW Brugge

Schepen Welzijn en Armoedebeleid

Jaargang 5 nr

Jubileumeditie 20 jaar 2015

Ûze Gazette

We geven een aantal keer per jaar 'Ûze Gazette' uit. Daarin kunnen onze vrijwilligers artikels schrijven over wat ze meegemaakt hebben in Ûze Plekke en in het dagelijkse leven.

Hieronder een tekst die Muriël recht uit het hart heeft geschreven.

Iedereen gelijk

Graag aan iedereen van Ûze Plekke!

Hier een brief van Muriël.
Ik schrijf jullie allemaal
hoe belangrijk jullie voor mij zijn.
Iedereen gelijk; geen zedenles.
Samen kamperen, een daguitstap, 20 jaar Ûze Plekke, toneel spelen.
Duizendmaal dank om me te aanvaarden zoals ik ben.
Jullie zijn vrienden en familie geworden.
Ûze Plekke is belangrijk voor mij!

Muriël

Hoe het begon…

We waren een groepje van nauwelijks tien mensen, in die allereerste jaren. Het raakte ons dat zovelen, ook in onze buurt, uit de boot vielen. Ze hadden geen werk, ze werden langdurig ziek, hun relatie liep stuk, schaamte dreef hen in de eenzaamheid… De campagnes van Welzijnszorg deden ons jaar na jaar die bittere realiteit onder ogen zien. Meer konden we niet doen dan slechts één keer per jaar zo'n campagne organiseren? En zo zag onze welzijnsschakel het licht, gedreven door het enthousiasme van pastoor Carlos Desoete van de Sint-Baafsparochie. Vanuit Welzijnszorg was Fino Tratsaert onze 'coach': zij zette ons op weg, gaf ons de moed en dacht met ons na over armoede in onze samenleving. Maar Fino hielp ons vooral bij die moeizame zoektocht naar wat we voor mensen in armoede konden betekenen.

… om kwetsbare mensen nabij te zijn

Het duurde heel wat jaren eer onze welzijnsschakel een groep werd met en voor mensen in armoede. Terwijl we in het begin veel noodhulp verleenden (o.a. huisvesting voor vluchtelingen), wilden we vooral mensen echt nabij zijn. Via huisbezoeken kwamen we beetje bij beetje kwetsbare gezinnen uit onze buurt op het spoor. Er groeide een sfeer van wederzijds vertrouwen en daarmee was de basis gelegd om samen op weg te gaan. De eerste ontmoetingsavonden werden georganiseerd en mensen vertelden over hun pijn, het verdriet, de eenzaamheid, de uitsluiting ... Niet zelden luisterden we naar die verhalen met een gevoel van: 'Hoe is zoiets toch mogelijk in onze welvaartsmaatschappij?'

De verhalen gingen ook over de drempels die ze moesten overwinnen om echt volwaardig te leven. Mensen vertelden over het slechte huis waarin ze woonden, de grote uitgaven voor school, de vele ziektekosten ... Maar het bleef niet bij praten alleen. We maakten vanuit de verhalen van mensen themadossiers waarmee we naar de verschillende overheden trokken (lokaal, provinciaal, Vlaams). Want beleidsmakers wakker schudden, daar was het ons ook om te doen.

Zoveel jaren later zien we dat onze strijd tegen armoede zonder meer het beleid beïnvloed heeft. Er kwam een ervaringsdeskundige in de armoede en sociale uitsluiting bij het OCMW, met "Brugge Dialoogstad" kregen we een vast overlegorgaan, we konden werk maken van een wijkgezondheidscentrum…

Maar het allerbelangrijkste is de kracht die van zo'n groep uitgaat. Ûze Plekke maakt mensen sterker, doet hen groeien, geeft hen hun zelfwaardegevoel terug. Onze vereniging is vandaag een plek waar iedereen tot zijn recht komt en daar zijn we best trots op. En zo schrijven we samen het verhaal verder, mensen met en zonder armoede-ervaring, elk met hun eigen talenten.

In Ûze Plekke delen we lief en leed met elkaar. Met een groot gevoel van dankbaarheid denken we ook terug aan de mensen die in al die jaren het beste van zichzelf hebben gegeven voor onze vereniging en van wie we intussen afscheid hebben moeten nemen of die andere wegen ingeslagen zijn.

Ûze Geschiedenis

1995: Welzijnsschakel op St.-Baafs (29/11/’95)

2004: Vereniging waar armen het woord nemen, erkend door het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen (nu Netwerk Tegen Armoede); Ûze Plekke wordt voortaan de naam van de welzijnsschakel

2005: statuut van een vzw en erkend door de Vlaamse overheid (12/09/’05)

2008: 28 januari, ingebruikname van lokaal in de Legeweg in St.-Andries (28/1/’08)

Onze bezielers van het eerste uur,
Fino Tratsaert en Carlos Desoete

Ûze zes

Mensen in armoede verenigen

Mensen in armoede het woord geven

Mensen in armoede blijven opzoeken

Werken aan hun maatschappelijke integratie

Structurele maatschappelijke veranderingen realiseren en afdwingen

Zorgen dat er naar hen wordt geluisterd

Deze zes criteria werden bij het ontstaan van het Vlaams Netwerk (nu Netwerk tegen Armoede), in 2003, geformuleerd.

Deze foto bewijst in elk geval dat we erin geslaagd zijn om alvast aan het eerste criterium te voldoen. De foto is genomen tijdens ons eerste weekend ooit, in Peace Village in Mesen in augustus 2014.

Bij Ûze Plekke kom je als mens echt tot je recht.

Viviane ziet het wel zitten en Hilde beaamt het.

De broodjes helpen opdienen, een edele taak.
Proficiat Noëlla!

Of het nu mooie en ontroerende of pijnlijke en aangrijpende verhalen zijn, ze blijven binnenskamers. Alleen de muren en vensters van ons bureau luisteren mee.

Gezondheid

Ûze Plekke slaagde erin om medische hulp betaalbaarder te maken. Naast de oprichting van een wijkgezondheidscentrum sprongen daarbij acties voor de toepassing van het derdebetalersysteem door huisartsen in het oog. Die regeling - waarbij je nog slechts 1 euro voor een consult betaalt - wordt vandaag in heel Vlaanderen veralgemeend voor wie moeite heeft om zijn medische kosten te betalen.

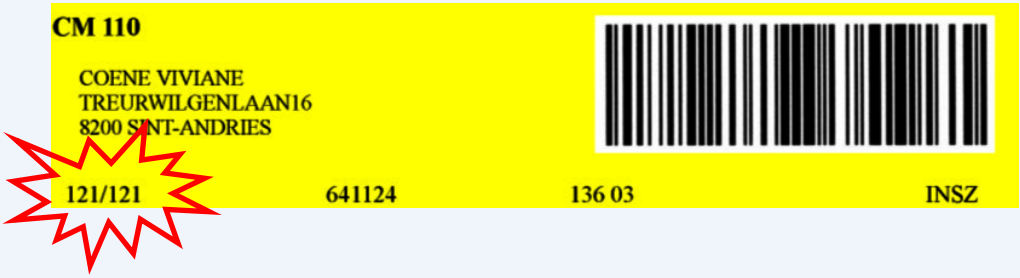

Gezond , lekker en goedkoop koken leerden we in het Hof van Watervliet in Brugge.

Computerlessen in ons lokaal.

Ontspanning

“Ze zijn bang om ook in de jeugdbeweging gekwetst te worden”

Om bij een jeugdbeweging te gaan heb je geld nodig (uniform, kamp, inschrijvingen voor van alles en nog wat). Om nog te zwijgen over de schrik dat mijn kinderen niet aanvaard zullen worden, want mensen zien het dat we in armoede leven. Mijn kinderen worden met de vinger gewezen.

Net als op school horen ze er de verhalen van andere kinderen over reizen, een warme thuis, uitstappen, restaurantbezoek, cadeaus enzovoort. Omdat ze bang zijn gekwetst te worden, durven sommige kinderen de stap niet zetten naar een jeugdbeweging. Door de moeilijke thuissituatie gedragen mijn kinderen zich vaak lastig. Ik kan me voorstellen dat ik, net zoals aan de schoolpoort, ook in de jeugdbeweging bakken kritiek te horen zou krijgen van andere ouders.

Armoede wordt dikwijls uitsluitend beperkt tot financiële tekorten. Maar het pijnlijkste voor mij is het gevoel van uitsluiting en er niet bij horen. Jeugdbewegingen hebben veel positieve kanten. Een kind kan er elke week een deugddoende middag beleven en er leren om zich in groep te gedragen. Maar nog een extra opgave voor mij is mijn kinderen elke week stipt naar de activiteit brengen. Niet alleen het vervoer is een probleem, maar de chaos in mijn leven knaagt ook aan mijn stiptheid.

Nancy

Onze kinderen hadden een onvergetelijke dag in Pairi Daiza, dankzij de opbrengst van de kerst-markt in basisschool De Lisblomme in Lissewege.

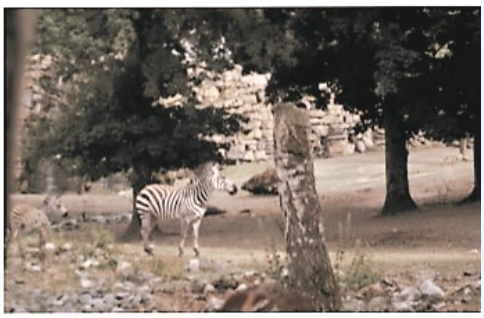

“Iedereen heeft zich kostelijk geamuseerd”

Mijn eerste verrassingsuitstap met Ûze Plekke is mij zeer goed bevallen. Ik heb wel mee gezocht naar een leuke bestemming, maar het was toch een aangename verrassing. Iedereen was immers bezorgd om de ander en we hielpen elkaar allemaal.

We zagen ‘s morgens veel blije gezichtjes op de bus stappen. Zelf heb ik eerst geholpen met de armbandjes waarop voor elk kind een naam en telefoonnummer staat. Wie verdwaalt, kan zo meteen zijn mama of papa bereiken. De armbandjes kregen we van Child Focus.

Dan op naar de eerste verrassing: Earth Explorer in Oostende. Nieuwsgierig gingen we naar binnen om er de werking te zien van de vier natuurkrachten van onze planeet. We hadden ogen te kort om alles te weten te komen over aarde, water, vuur en wind. Het was allemaal heel leerrijk. We zijn in elk geval weer wat slimmer geworden.

Onze tweede verrassing op deze dag was… Plopper… Plopper… de Plop… Plopsaland! Alweer lachende snoetjes. Eerst allen samen een gezellige picknick, allen samen opruimen en dan op naar de vele attracties van Plop, Amika en Mega Mindy. Alleen jammer dat we twee bolderwagentjes moesten huren om de drank en versnaperingen te vervoeren, maar dat lieten we niet aan ons hartje komen. Iedereen heeft zich kostelijk geamuseerd.

En geloof het of niet, er volgde nog een derde verrassing! Nu ja, driemaal is scheepsrecht. ’s Avonds waren we welkom in de tuin van kasteel D’Aertryke voor een barbecue, waarbij je aan tafel zelf je vlees mocht bakken. Bakken dus maar, blazen én gezellig smullen! De kinderen konden zich daarna nog wat uitleven op het springkasteel, terwijl de grote mensen aan het napraten waren over de voorbije dag.

Vermoeid maar tevreden arriveerden we weer in Ûze Plekke, waar lieve mensen klaarstonden om iedereen veilig thuis te brengen. Voor mij en voor velen was het een dag om niet te vergeten. Zoveel samenhorigheid, gewoonweg prachtig.

Marcella

Ons weekend in Peace Village in Mesen

Bewustmaking

Met de actie 'Soep op de stoep' van Welzijnszorg maakten we op de Brugse markt toevallige voorbijgangers bewust van armoede in onze samenleving. Een lekkere kom soep als 'warm gebaar' van solidariteit op een koude ochtend.

Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen maakte ons warm voor de verkiezingen, want 'ieders stem telt' in onze democratie.

“Ons verhaal kan anderen weer moed geven”

Bij het overlijden van mijn schoonmoeder kwam de pastoor langs om de begrafenis te regelen. Hij wist dat we in een financieel slechte situatie verzeild waren en

vertelde over Ûze Plekke, een welzijnsschakel op de parochie. Ûze Plekke wil een vereniging zijn waar mensen in armoede kunnen thuis komen, ze kunnen er nieuwe sociale contacten leggen.

Na ons open gesprek zei de pastoor: ‘Ga eens naar Ûze Plekke, je zult er van harte welkom zijn.’

Naar een voor mij onbekende vereniging gaan bij onbekenden en er onze vuile was uithangen leek me op het eerste gezicht niet zo een goed idee. Na een gesprekje met mijn vrouw en mijn kinderen besliste ik dan toch om de stap te wagen.

Met een klein hartje gingen we naar de eerste bijeenkomst. Op het eind van de avond voelden we ons blij en voelden aan dat we een goede keuze hadden gemaakt.

Ik voel me helemaal niet te min om te vertellen dat we uit ons huis gezet zijn, dat we een beroep moesten doen op het OCMW en dat we ooit een nacht in de

wagen geslapen hebben met ons hele gezin.

Eigenaars wilden geen ‘arm gezin’ met vier kinderen in hun eigendom hebben. Een teruggave van de belastingen heeft ervoor gezorgd dat we opnieuw een beetje

konden ademen en dat we voor onze kinderen konden zorgen. Op die manier

konden we ze bij ons houden. Anders was dat niet gelukt.

Eén ding is zeker: zonder volharding raak je nooit uit zo’n situatie. We waren

intussen wel op de onderste trede van de samenleving aanbeland. Ûze Plekke hielp ons deze zeer zware periode te overbruggen waardoor we op het juiste spoor

bleven rijden. We zijn hen dan ook zeer dankbaar voor hun steun. Ik werk nu ook reeds een 7-tal jaar bij de groendienst in Brugge waar ik me heel goed voel.

Nu het beter gaat, zijn we niet van plan om Ûze Plekke de rug toe te keren.

De mensen van Ûze Plekke zijn ondertussen vrienden geworden, die verlaat je niet zomaar!

De ervaringen die we opgedaan hebben, kunnen we nu aan anderen doorgeven. We blijven bij de Welzijnsschakel en ons verhaal kan anderen weer moed geven. In de periode dat je echt zwarte sneeuw ziet, kom je nergens, sluit je je op: geen terrasje, geen pretpark, geen contacten… Maar dankzij Ûze Plekke hebben we toch veel

dingen kunnen doen, waar we anders niet toe gekomen waren.

Tot op de dag van vandaag hebben we zeker geen spijt gehad dat we ooit naar de pastoor geluisterd hebben.

Angelino

Sinds september 2011 biedt de Dienst Diaconie wandelingen aan in Brugge. Deze Tochten van Hoop vonden hun inspiratie in de Tochten van Hoop in Brussel en Antwerpen. Tijdens deze tochten wordt de toeristische kant van Brugge achterwege gelaten om de aandacht te vestigen op de vaak verborgen armoede in een stad. Om deze wandelingen een concrete invulling te geven, werd gezocht naar lokale partners. Toen bleek dat verschillende andere verenigingen op hetzelfde spoor plannen aan het maken waren, staken we de koppen bij elkaar. Uit deze bijeenkomsten groeide het Brugse concept.

Ûze Plekke maakt deel uit van Brugge Dialoogstad, een platform van alle verenigingen in Brugge die werken rond armoede en uitsluiting. Het is dé manier om het beleid rechtstreeks te beïnvloeden.

Mensen bewustmaken van het bestaan van armoede in ons land

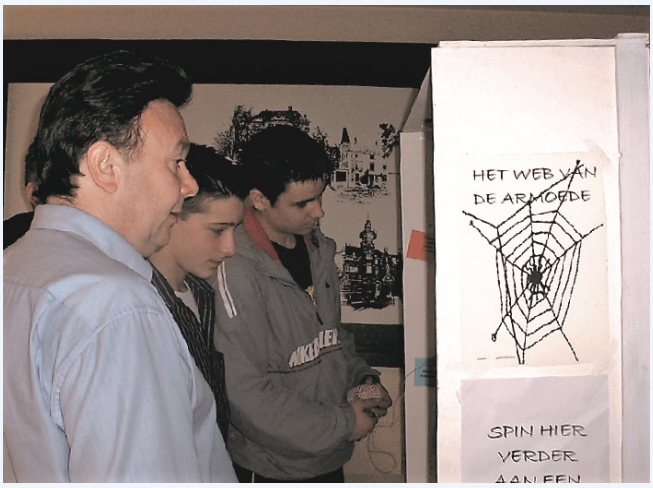

Deze jongeren stonden ervan verbaasd hoeveel mensen er in België in armoede leven.

De Vrijwilligersbeurs in Brugge biedt ons de kans om onze werking beter bekend te maken.

Deze brochure was het eindresultaat van Brugge Dialoogstad in 2014. Samen met andere partners van het platform hebben we de pijnpunten op het terrein van onderwijs aan de kaak gesteld.

“Vroeger wist ik niet hoe een badkamer eruitzag”

Mijn jeugd bracht ik door in een instelling in Kortemark. Omdat thuis veel dingen scheefliepen, kon ik daar niet meer blijven wonen. Mijn ouders woonden in een tamelijk bouwvallig huis met drie kamers. De woning was zeker niet van hen, ze huurden ze

evenmin. Ze mochten het huis gebruiken. Op twintig jaar tijd verbleven er wel vijftien kinderen in ons gezin. Die zijn nooit samen opgegroeid, ik weet zelfs niet waar ze

allemaal terechtkwamen.

Leidingwater was er niet. Wie water wilde, moest naar de pomp gaan. Onze kleren

hadden we meestal van andere mensen gekregen. Mijn vader en moeder konden die zelf niet kopen. Af en toe zorgde oma voor ons. Zij had een zus in Amerika die soms kleren opstuurde.

Nu, vele jaren later, woon ik in een huis dat ik vond op de private huurmarkt. Op dit

moment leef ik alleen, zonder mijn man en twee kinderen. Mijn nogal groot huis, waar wel enkele gebreken aan zijn, verwarm ik met aardgas. De ramen zijn nog van enkel glas en sommige zijn gebarsten. Daardoor gaat er veel warmte verloren.

Vroeger wist ik niet hoe een badkamer eruitzag. Nu ben ik enorm tevreden over het warm stromend water en het toilet dat ik heb.

Ik betaal 443 euro voor mijn woning en heb geen huurcontract. Voor gas betaal ik ongeveer 65 euro en voor elektriciteit zal dat rond de 70 euro liggen. Aangezien huisvesting meer dan de helft van mijn inkomen opslokt, moet ik mijn woonkosten goed in de gaten houden. Dat betekent telkens goed wikken en wegen om het einde van de maand te halen en zeker geen luxueuze uitgaven doen.

Marcella

“Als je jong bent, besef je niet hoe belangrijk een diploma is”

Mijn kinderjaren bracht ik tot mijn zeventiende door in het Oost-Vlaamse Zele. Mijn ouders huurden er een woning waar we met zes kinderen opgroeiden. Ik deelde er mijn kamer met mijn broers. Ik herinner me zelfs niet meer of ik ooit een eigen kamer had. Er was in elk geval stromend water om ons elke dag te wassen. Onze kleren werden doorgegeven van de oudste naar de jongste.

Nu woon ik in een huurhuis dat ik vond op de private huurmarkt en waar ik samen met vier van mijn kinderen in woon. Het huis is niet zo gemakkelijk te verwarmen met onze gasverwarming. Overal zorgen spleten en gaten voor de nodige afkoeling...

Op school volgde ik de richting voeding, verzorging, kleding en textiel. Na het tweede jaar moest ik op leercontract, maar daar heb ik geen diploma van. Eerst wilde ik niet meer schoollopen, ik had er geen vrienden en daarom haatte ik school.

Eigenlijk wou ik kinderverzorgster worden, maar daar verzette mijn vader zich tegen. Na die weigering ben ik met een leercontract in de tuinbouw gaan werken. Op mijn achttiende ben ik gestopt met die opleiding. Ik heb daar dus geen diploma van, hoewel ik geen enkele dag op school heb gemist.
Als ik toen had geweten wat ik nu weet, was ik wel doorgegaan tot ik dat diploma behaald had! Als je jong bent, besef je niet hoe belangrijk dat papier is. Ik ging naar school omdat ik moest en niet om dat diploma te behalen.

Bij me thuis was er wel genoeg schoolgerief voorhanden. Van enig onderscheid tussen arme en rijk heb ik op school niks gemerkt, toch niet van de kant van de leerkrachten. De leerlingen, dat is een ander paar mouwen. Ik werd altijd gepest.

En of ik veel boeken had, weet ik niet meer. Wat ik me wel herinner, is dat ik niet graag las. Ook daarvoor zat ik niet graag op school.

Nancy

Tandemwerking en Huisbezoeken

Een sleutelbegrip binnen onze werking is de ‘tandem’. Of je nu wel of niet in armoede leeft, we trekken er samen in tandem op uit omdat we allemaal armoede een maatschappelijk onrecht vinden.

Een goede tandem is er één waarbij je het gevoel krijgt dat er echt naar je geluisterd wordt.

Voor mensen in armoede is dat ontzettend belangrijk omdat hun binnenkant vaak gekwetst is.

De tandems van Ûze Plekke zijn taakgericht en gestoeld op vertrouwen. Het doel van elke tandem is ‘armoede uitsluiten door mensen in armoede het woord te geven’.

Huisbezoeken zijn een vast onderdeel van onze werking. Op geregelde tijdstippen gaan vrijwilligers op bezoek.

Cultuur

Cultuur maakt je meer mens. Culturele activiteiten krijgen daarom ook de nodige aandacht binnen ons aanbod. Dankzij het fonds 'Vrijetijdsparticipatie' van de Stad Brugge kunnen mensen in armoede voor heel weinig geld meegenieten van culturele voorstellingen.

I

Ieder jaar kunnen wij dankzij het fonds 'Vrijetijdsparticipatie' van de Stad Brugge op Hemelvaartsdag gaan kijken naar de Bloed-processie.

UZE PLEKKE

Onze plaats, onze ruimte
Onze thuis waar we samenkomen.
Een thuis waar onze leden mogen dromen.
Dromen van een moment zonder zorgen.
Van wakker worden met een zonovergoten morgen
Een huis waar ze kunnen klagen en zagen,
over hun problemen, klachten of pijn.
Bij ons mag men zichzelf zijn.
Men wordt er aanvaard en gewaardeerd.
En door iedereen gerespecteerd!
Waar men het beste uit ieder mens haalt.
Waar je niet het gevoel krijgt dat je hebt gefaald!
en al is ons budget eerder wat klein,
we leerden met kleine dingen tevreden zijn.
Al hebben we dan niet veel poen,
het is eigenlijk om de vriendschap,
de steun, begrip en zoveel meer te doen.
Net die waarden hebben me gesterkt
en ik heb het gemerkt
Een ding heb ik er zeker geleerd,
we zijn allemaal gelijk.
We hebben allemaal rechten,
en we mogen en kunnen ervoor vechten

Annie Vanthournout

Wonen

BRUGGE -

Voor de Magdalenazaal, waar een politiek debat plaatsvond, heeft de Huurdersbond zijn tenten opgeslagen. 'De huurprijzen moeten dalen.'

Honderd huurders hebben goed vijftig tenten opgezet bij de Magdalenazaal in Sint-Andries. Symbolisch: "als de overheid geen initiatief neemt, wordt een tent voor veel huurders misschien wel het enige betaalbare alternatief". Dat zegt Nico Baeke van vzw De Huurdersbond West-Vlaanderen.

"De woonkosten zouden niet meer dan een derde van het inkomen mogen bedragen om te vermijden dat mensen in armoede belanden. Tegenwoordig betaalt meer dan de helft van de huurders méér dan dat, tegenover één op de drie in 2005. Het aantal stijgt gevaarlijk snel en als de overheid niets doet zal het alleen maar blijven stijgen", zegt Nico Baeke.

De locatie voor de actie was niet toevallig: naast de Magdalenazaal waar politici verzamelden voor een verkiezingsdebat.

"Hopelijk kunnen we hen met onze actie inspireren. Onze oplossing: meer middelen investeren in de huurmarkt en minder in de koopmarkt, want op dit moment is de verhouding niet meer gezond. Onder andere door fiscale voordelen investeert de overheid mee in de aankoop van eigendommen, ook al gaat het om een tweede of een derde woning of zelfs een verblijf in het buitenland. Dat geld zou beter geïnvesteerd worden in 150.000 betaalbare huurwoningen, een plan voor op de middellange termijn. Om die periode te overbruggen, zou men onder andere huursubsidies kunnen toekennen."
(bron: Het Nieuwsblad 08/05/2014)

We hadden ook af en toe wel eens minder goed nieuws. In die twintig jaar tijd hadden we ook te maken met overlijdens binnen onze groep.

Na een aanslepende ziekte en een lang verblijf in het AZ sint-Jan in Brugge stierf Michel De Backer op 28 april 2012. Hij werd 47 jaar.
We kenden Michel als onze glazenier. Als hobby maakte hij glasschilderingen. Zo schilderde hij het logo van Ûze Plekke dat nu nog aan het raam van ons bureau hangt.
Deze foto van Michel werd genomen door Lieve Blancquaert.

Op 9 maart 2015 is Cecile Verdru, na een langdurige ziekte overleden. Zij was van bij het begin betrokken bij de welzijnsschakel die zij mee uitbouwde. We zullen haar missen..

Hiernaast een foto zoals wij ons Cecile willen blijven herinneren: een goedlachse vrouw van wie het hart voor iedereen open stond.

We gaan ervan uit dat daar waar Cecile nu is, ze een glas zal drinken op de gezondheid van Ûze Plekke.

Met de sympathieke steun van:

Legeweg 67 – Sint-Andries

Torhoutsesteenweg 337 b1 – St.-Andries
Maalsesteenweg 197 – St.-Kruis
www.colora.be

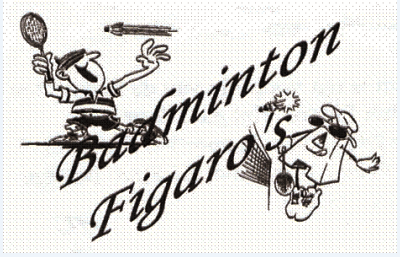

Dirk Sanders
Gistelsteenweg 139
8490 Varsenare

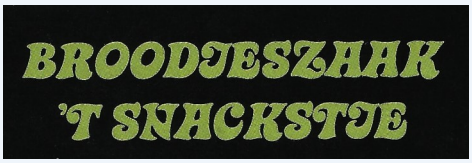

Rijselstraat 47 – Sint-Michiels
www.tsnackstje.be

BNP Paribas Fortis, Vlamingstraat 78, 8000 Brugge

Deprez-Claus Citroën, Gistelsteenweg 90, 8490 Varsenare

Zusters van de Barmhartigheid Jesu, Albert I-laan 8, 8200 Sint-Michiels

Bloemenzaak Verlinde, Gistelse Steenweg 155, 8200 Sint-Andries

Dagbladhandel Argus, Peter Benoitlaan 54 bus 2, 8200 Sint-Andries

Keurslager Jobo, Gistelse Steenweg 29, 8200 Sint-Andries

Keurslager Dirk Sanders, Gistelse Steenweg 159, 8200 Sint-Andries

Bakkerij 't korentje, Pastoriestraat 73, 8200 Sint-Andries

Fijnbakkerij Lieven, Gistelse Steenweg 136, 8200 Sint-Andries

Bakkerij Fabrice, Jan Breydellaan 11, 8200 Sint-Andries

Bakkerij Delcour-Verhaeghe, Gistelsteenweg 82, 8490 Varsenare

Brood & Banket Raes, Hogeweg 71, 8200 Sint-Andries

De Versmarkt, Gistelse Steenweg 94, 8200 Sint-Andries

Immaculata Instituut, Koningin Astridlaan 4, 8200 Sint-Michiels

Volksspelen 't Keunekot, Warandelaan 10B, 8340 Sijsele-Damme

Schoolmateriaal De Corte Iris, Sint-Amandsstraat 28, 8000 Brugge

Frans Bonte, Lorreinendreef 19, 8310 Sint-Kruis

De voor– en achterpagina van deze uitgave komen van een tweeluik van Eliane Vanderbeke, vrijwilligster bij Ûze Plekke

Ontwerp: Patrick Pieters Druk: Decosa.be
Verantwoordelijke uitgever: vzw Ûze Plekke, Stationslaan 20, 8200 Sint-Andries'